

šabludžena wowza, so by šo dała psches njeho šašo na prawy pucź połasacź. Tón njebieski lékař je pschischoł, šlyšcže jo wy šhori a šłabi, wón chze nětk wam šwoju hojazu ruku nadpołożicź a naš wustrowicź. Tón šudniš tu je, šlyšcže jo wy psches hrěchi wot Boha džěleni, wón chze waš šašo š Bohom šjednacź. A wam wschitkim chze wón pschińcź, a to niz na krótki wopyt. Wón chze na to pola waš wostacź a bješ wami bydlieč, dopjelno šwoje šlubjenje: Šlaj, ja šym pola waš wschitke dny hacź do škónčjenja teho šwěta.

Šofiana! Witaj š nam!

Šój, czi napschecziwo džemy.

Wutroba šo hori nam,

A noham šo czi czišnyč chzemy.

Šocžehń nuts, ty žadany.

Ty šy jara witany. Šamjeń.

Matel-Šucžinanski.

Š o d y.

Micha 5, 2.

A ty Bethlehem Ephrata, kiž šy mała mješ tausentami w Judže, š tebje dyrbi mi pschińcź, kotryž na Šraelu šnješ budže, kotrehož wonšhód wot špocžatka a wěčnosťe był je.

Do Bethlehema šhwatamy dženska še šwjatej žadošcžu profety Micha, š ponižnej wěru a wěštošcžu tych pastyrjow. Kaž šo hody š wješelu wulkich a małych hodowny šhtom šašwěcža, tak daj šebi ty dženska, ty, š Božej hnadu a š Božim šynom wobdarjeny šchescžijano, nětk šašwěczič to jašne šwětlo stareho Michaoweho wěšcžjenja. Lěštotetki dolho je Šraelski lud žyle wošebje š tutym šłowom šo trošhtowal; lěštotetki dolho je jeho wócžko po tutym šłowje na to štare Dawitowe měšto šhladowalo, hacź škoro tón šlubjeny šral njepschińdže. Džens je nam dopjelnjene, šhtož běšche wěšcžene. W hodownym šwětke wopominamy dženska Michaowe šlowo a pošnajemy: